

A KÖZLEKEDÉSI KULTÚRA NAPJA

2020. május 11.

KULTÚRA - PARTNERSÉG - TISZTELET - ÉGYMÁSRAFIGYELÉS - BIZTONSÁG

„Létezik a kulturált közlekedés Magyarországon!”

Pályázat eredményhirdetése

Ízelítő a történetekből

A „Létezik a Kulturált Közlekedés Magyarországon” pályázat nyertesei:

**Gólya Zoltánné
Berta Gergő**

Nyereményük: 1-1 db BTWIN Elops 520 városi kerékpár.

A díjakat ezt követően a koronavírus okozta veszélyhelyzet alakulásának függvényében kijelölt napon, ünnepélyes keretek között adjuk át. A pontos részletekről a nyerteseket értesíteni fogjuk.

A nyerteseket azok közül a pályázók közül sorsoltuk ki, akik a zsűri véleménye szerint a pályázati feltételeknek megfelelő történetet sorsoltak ki.

Gratulálunk a nyerteseknek!

A nyertesek történetek

Gólya Zoltánné története:

Terhes voltam. Szolnokon utaztam helyijáraton. A kórházba kellett mennem vizsgálatra. Tele volt a busz. Senki fiatal nem adta át a helyét. Egy idősbácsi állt fel. Nem akartam elfogadni, de erősködött, hogy nekem nagyobb szükségem van rá. Nagyon jól esett a figyelmesége. Azóta jobban odafigyelek én is az idősekre.

Berta Gergő története

Gergő vagyok és 19 éves. 2018 májusában megszereztem a B kategóriájú jogosítványomat és az év nyarán keményen dolgoztam, hogy megvehessem álmaim autóját, egy régi vágású Suzuki Swiftet. Történt egyszer, hogy épp utaztam haza egyedül a saját kis autómban kb. 20 óra lehetett épp a

barátaimtól tértem volna haza egy másik településről, ami a lakóhelyemtől kb. 15 km-re van. Sajnos a 2 települést összekötő útszakasz nagyon rossz (hatalmas kátyúkkal van borítva).

Az adott út viszonyoknak megfelelően kellően lassan mentem, mikor jöttem velem szembe a legrosszabb útszakaszon és félre kellett húzódnom az útszélre viszont az autóm jobb első kereke szinte rögtön kidurrant amit én azonnal észleltem és kiraktam az elakadás jelzőt valamit bekapcsoltam vészjelzőt az autón. Tudtam, hogy ki kell cserélnem az autón kereket különben ott maradok (előtte még soha nem cseréltem kereket), de szerencsémre az a sofőr, aki miatt lekellett húzódnom vissza fordult és segített nekem kicserélni.

Ízelítő a zsúrizett történetekből

Angyalokkal találkoztam. Az Örs vezér téren történt. Egy 80 év körüli bácsi, az úttesten ment át, a buszvégállomás irányában. Rosszul lett, vagy megbotlott, és elesett, nem tudom, nem láttam, mert mire odaértem, már az úttesten feküdt. Esés közben beüthette a fejét, mert vér szivárgott a homlokából. Szinte a semmiből kerültek elő az angyalok. Hárman voltak, három 16 év körüli diáklány termett a bácsi mellett pillanatok alatt. Az egyik angyal, kezében tartotta a bácsi fejét, miközben kérdegette, és a homlokát törölgette. A másik angyal, ásványvízzel itatta a sérült bácsit, miközben a harmadik angyal, már hívta is a mentőket. Naiv gyerekkorom óta nem hittem az angyalokban, de ez hirtelen megváltozott, és már tudom, hogy vannak, és nem csak ők hárman, mert mindannyiunkban lakik egy angyal, még ha nem is tudunk róla. Ezért hiszek benne, hogy "Létezik a kulturált közlekedés Magyarországon!" És ezért hoztam létre pár éve a Közlekedés kultúra nevű nyílt facebook csoportot.

Sokat autózom munkahelyem miatt. A város szívében élek albérletben és a város szélén dolgozom. A napi ingázásaim során sok érdekes forgalmi helyzettel találkozok. Egy van, ami mindig csodálattal fog el: a mentőfolyosó. Sokat autóztam Európában is és úgy gondolom ebben egyedülállók vagyunk. Amint megszólal a sziréna még a szűk gyorsforgalmi út kellős közepén is pillanatok alatt kialakult, a megkülönböztetést használó jármű számára a sávok között a zöld folyosó, ahol zavartalanul tud haladni. Sehol nem tapasztaltam még ilyen gyors és fegyelmezett reakciót, mint amiben itthon nap, mint nap részt vehetek. A hazai közlekedési kultúra, ha nem is minden helyzetben, de a sürgős helyzetekben biztosan kulturált!

Nagyjából két éve úgy szálltam fel az egyik budapesti helyi autóbuszra, hogy láttam, hogy mögöttem 20-30 méterre egy idős hölgy is a buszhoz siet. A hölgy még kiabált is nekem, hogy tartsam vissza a járművet. Természetesen visszatartani nem lehet és nem is szabad egy tömegközlekedési eszközt, de az ajtóból intettem a sofőrnek, hogy várjon, ő pedig a tükörben visszajelzett. A hölgy hamarosan meg is érkezett, megköszönte a segítséget, intett a vezetőnek is és felszállt a járműre. Miután leült, egy cukorkát nyomott a kezembe, ezzel köszönte meg, hogy "visszatartottam" az autóbust. Ez a részéről egy annyira kedves és hálás gesztus volt, hogy még évek múltán is szívesen gondolok vissza erre az esetre. Úgy gondolom, hogy lehetőségünkhöz mérten mindenkit segítenünk kell, hogy a lehető leggyorsabb és legbiztonságosabb módon érje el úticélját. Különösen pozitív az, ha ebben a dolgozók is partnerek. A kulturált közlekedés egyik ismérve tehát az, ha a résztvevők csapatként működnek együtt.

Számomra a kulturált közlekedés egy figyelmes, tiszteletteljes megnyilvánulás amit az autósok, biciklisek és gyalogosok iránt gyakorolok. Egy olyan közeg, ahol viselkedésemmel példát mutatok társaimnak és a szabálytalankodókkal szemben higgadt maradok, de szép szóval jelzem ami helytelen és veszélyes. Megértő, óvatos és aktív figyelője vagyok a környezetemnek. Egy másik kontextusban

a kulturális közlekedés nyilvános viselkedés. Jól esik az udvarias előre engedés és ezért szép gesztus a köszönet, de ne várjuk ezt el mindenkitől, mert lehetnek olyan sofőrök akik a közlekedés összes ingereivel vannak épp elfoglalva és nem jut idő a villogóra.

Karikázok...

Látom, ahogy ébred a város,
Zajában, javában, városligetében
Salapétások szürcsölik a kávéjukat.
Tipegnek, topognak a sarkas cipellők...
Munkába eregélnek.
Üresen cammog az emeletes piros busz,
Lám ki ér hamarabb oda,
Hol a sávnak sora, összeolvad.
Ki-kit enged, tükörben köszöni,
Jó lesz ezt a napot így indítani!

Előrehaladott várandósan utaztam a négyes metrón, az állapotomra vigyázva aznap is utolsónak szálltam be a szerelvénybe. Megszokásból bennebb mentem, hogy szabadon hagyjam az ajtót a következő fel és leszálláshoz. Haladtomban észrevettem, hogy egy erős fiatal ember a nehéz szerszámosládáit mozgósítja, hogy átadhassa a helyét. Megköszöntem a jószándékát, és biztosítottam, hogy bentebb van szabad hely, és azt el is foglaltam. Csak ültőmben mértem fel, hogy ez a kedvesség mekkora: a szépen felnyitott ülések előtt magasan álltak a szerszámos ládái, hogy a lehető legtöbb helyet szabadon hagyja. A fiatalember maga is állt, és az első adandó alkalommal udvariasan lépett. Talán más is felajánlotta volna a helyét meglehet. Gyakran volt részem benne, és el is fogadtam. Ekkor viszont egy életerős fiatalot láttam, aki figyelmes. Lát, és nem csak a telefonját. Meglehet, hogy fáradt, már ledolgozott egy műszakot. Mégis kész volt áldozatot vállalni, értem egy ismeretlenért.

11 éve van jogosítványom. Alig múltam 17 és a magam remegő lábaival és kezeivel ropogós jogosítvánnyal a kezemben azt hittem megváltottam a világot! Így már a közlekedés újabb lehetőségének is a birtokában voltam. Hiszen a kulturált szó is többféleképpen értelmezhető úgy a közlekedés is. Mivel gyalog is közlekedem és kerékpárral is, sőt a tömeg közlekedéssel is. Már nem lépek ki egy "elég messze van még az az autó" elé csak azért hogy 1 perccel előbb odaérjek A-ból B-be miközben lehet hogy az autót erős fékezésnek teszem ki hogy megálljon (ha megáll). Már nem ráncolom a homlokom ha egy babakocsit toló nő lassan halad át a zebrán a gyermekével lehet hogy egész éjjel fent voltak valamilyen oknál kifolyólag és most végre alszik picit és nem akarja hogy felébredjen, anya vagyok tudom milyen ez. Már nem tömörülök a buszmegállóban a busz ajtajához hogy legyen ülő helyem, mert tudom hogy állva is kibírom a hazáig tartó utat. Számomra ez a kulturális közlekedés.

Gyönyörű, napsütéses, tavaszi délután volt. 3 lánykámmal a megyeszékhelyről autóztunk hazafelé. A jó idő, előcsalogatta virágos jókedvünket, teli torokból énekeltünk mindannyian az autóban. A nap vakított, csak hunyorogva láttam az utat, ami épp egy meredek lejtőn át vezetett. Az autó gáz nélkül is csak úgy süvített. Egy szembejövő autó reflektorjelzésére hagyott csak alább a nótás kedvünk, gondoltam rendőrök lesznek, mérnek. Levettem a rádió hangerejét, a lábam is a gázpedálról, a lányokat is elcsitítottam. Megengedett sebességgel közeledtem a lejtő alján lévő vasúti átjáróhoz. Amelyiken nem jelzett a fénysorompó... Rendőr a közelbe sem. A villogtató sofőr így jelzett nekem, hogy óvatosan...Ő így vigyázott rám. RÁNK.

Az idős Apukám egy földúton sárba ragadt. Miközben próbálta az autót kiszabadítani, el is esett. Kibicegett az útra, addigra esteledni kezdett. Egy arra járó fiatalember megállt, és nem csak hazavitte, de az autó kiszabadítását is megszervezte. Tényleg vannak hősök a közlekedésben is.

Kezdő sofőrként a friss jogosítvánnyal nem vettem komolyan minden olyan veszélyt, ami szélsőséges időjárási körülmények között áll fenn. Így történt, hogy egy téli napon, amikor az utak jégpáncéllá váltak, magabiztosan ültem autóba Pesterzsébeten. Sajnos meg is történt a baj: Hiába nyomtam a fékpedált, belecsúsztam az előttem álló furgonba. Szerencsére nem mentem gyorsan, a furgon vonóhorga megfogott, személyi sérülés nem történt, és csak az én autómban jelentkezett kis mértékű kár. Azóta talán én vagyok a világ egyik legóvatosabb autósa. A saját hibámból tanulva váltam én is kulturált közlekedővé, megtanultam, hogy nem csak a szabályokat kell betartani, hanem figyelemmel kell lenni minden egyéb befolyásoló tényezőre. Mondhatjuk, hogy szerencsésen alakult a helyzet, mert a túlzott magabiztosságból adódóan történhetett volna nagyobb baj is. Remélem, hogy aki ezt a történetet olvassa, nem kerül ilyen helyzetbe, tanul akár az én esetemből is.

Éjszaka közlekedtem autóval felhős volt szemerklő eső. Az aszfalt fekete lett rosszak voltak a látási viszonyok. Hirtelen egy kivilágítatlan kerékpárost vettem észre csak gyors reakciónak köszönhető nem ütöttem el. Megálltam egy idős néni volt, nem kiabáltam vele, hanem nekiadtam a láthatósági mellényemet, hogy épségben hazaérjen.

Köszönjük szépen a pályázatokat, és balesetmentes közlekedést kívánunk!

Budapest, 2020. május 11.

A Közlekedési Kultúra Napja Eseménykoordinációs Munkabizottsága és a Pályázati Bizottság nevében:

Magda Attila
ügyvezető
Közlekedéstudományi Egyesület